

Сестра і брат

Марія Пригара

— Не пищи, Андрійку, в ліжку!
Не заводь своїх пісень!
Тихий будь такий, як мишка,
Бо сьогодні — мамин день.
Бачиш, ось малюнок в рамі,
В банці квіти голубі.
Це дарунок нашій мамі!
Зрозуміло це тобі?
Треба ще прибрати кімнату,—
Каже так Галинка брату.—
Ось конячка, ось ведмідь!
Я піду, а ти посидь!
Та Андрійку тільки рік,
Він ще слухатись не звик.
І без Галі на підлогу
Він умить знайшов дорогу.
Вліз під стіл у ту ж хвилину
І смикнув за скатертину.
На підлогу банка — брязь!
Зразу річка розлилась.
Вбігла Галя: "Ох ти ж лихо!"
Під поріг течуть струмки.
І сидить Андрійко тихо,
Вибира з води квітки.
— Ой Андрійку ти, Андрій!
Ти безсовісний такий!
Що ж це мама скаже нам?
Зараз я тобі задам!
А "безсовісний" Андрій
Рученята тягне їй.
Ну і як його лякати,
Отакого малюка?
Шльопанця гарненько дати?
Не здійсмається рука.
— Віддавай, ледащо, квіти,
Та ходімо личко мити.
Чуєш — мама вже на сходах.—

Дзвонить дзвоник —
дзень-дзелень!
Отака була пригода
В березневий гарний день.